

آرمان شهری برای واقع‌گراها

و چگونه به آن برسیم

(پرونده‌ای برای درآمد همگانی در کل جهان، مرزهای باز
و یک هفته کاری ۱۵ ساعته)

روتگر برگمن

مترجم: هادی بهمنی

نشر نوین

فهرست

- تمجیدهایی از «آرمان شهری برای واقع‌گراها»..... ۷
- فصل ۱) بازگشت آرمان‌شهر ۱۱
- فصل ۲) چرا باید به همه افراد پول مفت بدهیم..... ۲۹
- فصل ۳) پایان فقر..... ۴۹
- فصل ۴) داستان عجیب رئیس‌جمهور نیکسون و لایحه‌ی درآمد همگانی‌اش ۷۱
- فصل ۵) ارقام جدید، برای عصر جدید..... ۸۹
- فصل ۶) یک هفته‌ی کاری ۱۵ ساعته..... ۱۱۱
- فصل ۷) چرا صرف‌بانکدار بودن، کافی نیست..... ۱۳۳
- فصل ۸) مسابقه علیه ماشین..... ۱۵۱
- فصل ۹) پشت دروازه‌های سرزمین فراوانی..... ۱۷۳
- فصل ۱۰) چگونه اندیشه‌ها، دنیا را تغییر می‌دهند..... ۱۹۷

فصل ۱

بازگشت آرمان شهر

بیاپید با یک درس کوچک تاریخی شروع کنیم:

در گذشته، همه چیز بدتر بود.

در حدود ۹۹ درصد از تاریخ دنیا، ۹۹ درصد از بشریت فقیر، گرسنه، کثیف، وحشت زده، نادان، مریض و زشت بودند. در قرن هفدهم میلادی، بلیز پاسکال^۱، فیلسوف فرانسوی (۱۶۲۳-۱۶۶۲)، زندگی را به عنوان دره‌ی عظیمی از اشک توصیف کرد. او می‌نویسد: «بشریت خیلی خوب است، چون خودش می‌داند که در رنج و حسرت قرار دارد». در بریتانیا نیز فیلسوف دیگری به نام توماس هابز^۲ (۱۵۸۸-۱۶۷۹) معتقد بود که زندگی انسان اساساً «زشت، خشن و کوتاه» است.

اما در این ۲۰۰ سال اخیر، همه چیز عوض شده است. در کسری از زمان، گونه‌ی ما بر این سیاره تسلط یافته و میلیاردها نفر از ما ناگهان ثروتمند، پرورش یافته، پاک، ایمن، هوشمند، سالم و حتی گاهی اوقات زیبا شده‌اند. درحالی که در سال ۱۸۲۰، ۹۴ درصد از مردم دنیا هنوز در فقر زندگی می‌کردند، در سال ۱۹۸۱ این درصد به ۴۴ کاهش یافته است و هم‌اکنون که تنها چند دهه دیگر گذشته، به کمتر از ۱۰ درصد رسیده‌ایم.

اگر این رویه ادامه یابد، فقر شدید که زمانی جزء لاینفک زندگی بود، به زودی ریشه‌کن

1. Blaise Pascal

2. Thomas Hobbes